

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת אמור
שנת תשפ"ד

גליון
נ"ח

שיעורי חינוך

יום המישי פרשת בשלח שנת ה'תשפ"ג

תקיפות זה רחמנות

או שהיא מקשיבה לקוים לנשים שאומרות: "אם אוכלים ארז לבן העולם יחרב", "ואם אוכלים לחם לבן באות כל המחלות", "ולאכל חלבי זה הדבר הכי גרוע", "ואם אוכלים גזר אפשר לראות טוב", ובינתיים אוכלים הילדים מהאף... יוצא שהילד הוא מסכן שיש לו מלמד שלא אומר לו: "לא עושים את זה".

תקיפות זה רחמנות

חייבים להגיד לילד מה נכון לעשות ומה לא נכון לעשות. אתמול דברתי עם מלמד מהקרנייה, והמלמד אומר לי: "אני לא יודע מה לעשות, אני לא מסגל להיות תקיף, אני כל כך מרחם על הילדים", אמרתי לו: "אתה מרחם? תקיפות זו רחמנות!"

לפגוע אסור, אי אפשר להגיד לילד: "אתה מגעיל", "אתה איכס", את זה אסור להגיד, אבל אם אומרים לילד מה נכון לעשות, זוהי רחמנות.

ללמד את הילדים כל דבר

חייבים להגיד לילד מה לעשות, חייבים ללמד ילדים איך להתנהג, אבל אסור לפגוע. כשילד מתלכלך וצריכים להחליף לו, והאמא מתחילה לומר לילד: "אתה מגעיל", בשקט היא הורגת אותו, אף אחד לא רואה, אף אחד לא יודע, אבל אחר כך יצטרכו לקחת את הילד לרופאים, הילד יצטרך הרבה טפולים בחיים, שייבינו אותו, שייקשיבו לו, ושייתנו לו אהבה, אם האמא היתה שרה לילד:

הא הא הא... "זה מאוד תינוקי, זה לא הגיוני".

מהי העבודה שלי

וכך הוא עם כל דבר, אם יש ילדים שכשהם בזהים באויר הם מתחילים לחפור באף, ומחפשים זהב וכסף, אי אפשר להגיד: "מה זה אכפת לי? העבודה שלי היא ללמד נביא, התפקיד שלי היא ללמד פרקי אבות", במחילה, אם אתה יושב עם ילדים אתה צריך ללמד אותם מה לא עושים, הילד הוא לא הבעיה, הילד הוא הרי ילד, הילד עדין אינו יודע שאת זה לא עושים, הבעיה היא שהמלמד או המורה שרואים את זה לא מדברים על זה עם הילד, אם רואים שילד חופר באף, צריכים לתת לו טישו וללמד אותו דרך ארץ.

מי הבעיה?

כשאני בא לתלמוד תורה ואני רואה ילדים בזהים באויר ומוציאים מהאף ומכניסים את זה לפה, אי אפשר להמשיך עם השעור, אני אומר בשקט לילד: "אי אפשר לעשות את זה, קח טישו", פעם הייתי בפתח וראיתי ילד אוכל מהאף שלו, שאלתי את המלמד: "מה קורה עם הילד הזה?" והוא אומר לי: "מסכן הילד הזה", אמרתי לו: "לא הילד הוא הבעיה, הבעיה היא שילד הזה אין מלמד שיתן לו סטירה וילמד אותו שלא עושים את זה!" הילד הזה מסכן אין לו אבא ואמא, האבא שלו עסוק עם כסף כסף כסף, והאמא שלו עסוקה עם קניות קניות קניות,

בעזרת השם יתברך אנו מביאים בפניכם את החלק האחרון מתוך השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים ביום ה' פרשת בשלח בויליאמסבורג יע"א

ללמד דרך ארץ

אני רוצה לבקש שימסרו למורות, שייבנו את הילדות.

אתמול מורה פותבת לי, שהיא לא יודעת מה לעשות, תלמידה אחת הצביעה, וכששאלתי אותה: "מה את רוצה להגיד?" היא אומרת לי: "כשהילדה הזאת מצביעה כדי לשאל, היא מעצבנת אותי", והמורה שואלת אותי: "מה עושים כאן? שבת תעזו לביש בת אחרת ברבים?!" שאלתי בתגובה: "מהי הסבה שאותה בת מתרגזת ממנה?" והיא פותבת: "כי כשאותה בת מצביעה לשאל משהו היא צועקת בקולי קולות", אמרתי לה: "המורה צריכה ללמד דרך ארץ איך מצביעים כדי לשאל שאלה", גם אני הייתי מתרגז מילד שמצביע עם קולות כאלו.

כמוכן שכשהילדה מצביעה ואומרת ברבים: "הילדה הזאת מעצבנת", צריכים להגיד לה: "לא מדברים ככה! תוריד את היד ותתנהגי כמו שצריך", אבל חייבים ללמד את הילדים דרך ארץ. כשאני נכנס לכתה וילדים מרימים את היד ומצביעים, אני אומר להם: "אתם רוצים שאני אבחר כמה ילדים שהם יוכלו לדבר, אני בוחר רק ילדים שמצביעים כמו אנשים בוגרים, לעשות רעש: "הא הא

לאהב את כל הילדים

מתנהגים כל כך בדרך ארץ, זה פשוט בגלל שלילד שלי אין פנים כל כך חמודות? ולכן אתה שם את הבן שלי בצד?! הרי יוצא שהכל תלוי בך, כי אני רואה, שכאן יש ילד שכל השנה ממש אין דרך להסתדר אתו, כשהוא בא אליך ואתה אוהב אותו, אתה מדבר אתו בצורה שונה, אתה אומר לו בצורה שונה, אם כך למה אתה לא אוהב את הילד שלי? למה הילד שלי נמצא ברשימה של הילדים שלא מתנהגים כל כך בדרך ארץ? הוצאתי שלוש מאות דולר מהכיס, ואמרתי לו: "הנה קח", אולי אם אהניף לך אתה תאהב גם את הילד שלי.

הילדים מרגישים בעינים עצומות אם אוהבים אותם

אחרי הספור הזה חשבתי שאני מכרח לדבר עוד פעם על זה: "צריכים לאהב את הילדים!"

ילד מרגיש בעינים עצומות, האם 'המלמד, המורה, אוהבים אותי', האם 'המלמד, המורה מצאו גישה אלי'.

זה לא אומר שעכשו נשבר את עצמנו ונגיד: 'אני אשם בכל הבעיות של כל הילדים', כי ישנם ילדים שהם באמת קשים, ואפלו ההורים שלהם שאוהבים אותם - גם מתגעים אתם, אבל צריכים לזכר להתנהג עם כל הילדים באהבה.

לבקש מהשם שנצליח עם כל ילד

צריכים לבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם, אני יודע את האמת ש'הילד הזה' לא מוצא חן בעיני, תעזר לי שאני כן יאהב את הילד הזה, שאני אדע שיש לו נשמה יהודית, שאני אדע שהוא חלק אלוקי ממעל, ושאדע שהילד הזה היה יכול להיות הילד שלי", רבנו של עולם, הילד הזה הוא ילד קשה, מה שנקרא 'ילד מאתגר', אבל אני חייב למצא את הגישה לילד הזה, ואני מבקש ממך תעזר לי שאמצא גישה אל הילד הזה", "רבנו של עולם תעזר שיהיה חן, שיהיה לי חן בעיני הילד, ושילד יהיה חן בעיני".

המשד בעזרת השם בשבוע הבא

למה אתה לא אוהב את הילד שלי!

אני רוצה לחזק אתכם שתבקשו הרבה מהקדוש ברוך הוא שתאהבו את התלמידים והתלמידות.

בשבוע שעבר היה לי בתלמוד תורה ספור מעגן: אחד המלמדים אמר לי שקצת קשה לו עם ה'דרך ארץ' בפתה, הילדים לא מתנהגים בדרך ארץ, הוא בקש ממני שאבוא לפתה שלו ואעשה קצת סדר, בקשתי ממנו: "תרשם לי על דף את שמות כל הילדים שכן מתנהגים תמיד בדרך ארץ, כך אדע כשאבוא לפתה שלך את מי לרומם, ואת מי לחזק קצת שישתפר", המלמד כתב לי רשימה של כל השמות, הן הילדים שמתנהגים בדרך ארץ רבה, והן הילדים שלא מתנהגים בדרך ארץ.

היה לי מעגן לראות בין השמות של הילדים המצטיינים ילד שכל השנה לומד אצל מלמד אחר, (אני לא רוצה להגיד מה ואיפה), שהמלמד האחר היה כל יום בוכה בפני שהוא כבר לא יכול לסבל עם הילד הזה, הילד הזה ממש לא נותן לו לנשם, ועכשו אני רואה שהילד הזה הוא מהראשונים ברשימה של המצטיינים, זה היה לי לפלא גדול.

מה שעשיתי בפתה - את מי רוממתי ואת מי חזקתי - זה כבר לא משנה, אחר כך לקחתי את המלמד לצד ושאלתי אותו: "תגיד לי, מה הסבה שהילד הזה הוא מהילדים המעלים והמצטיינים ביותר? כל השנה הוא סוחט כל טפת כח מהמלמד שלו?!" המלמד לא ענה לי כלום, בערב הוא כותב לי: "אני מתבייש מאוד לענות, אבל אני רוצה להיות פתוח עם הראש ישיבה, אז אכתב את האמת, הפנים של הילד הזה מאוד מוצאת חן בעיני, בעיני הוא ילד מאוד חמוד, הוא נשא חן בעיני, לכן מאז שהוא נכנס לפתה שלי הוא הילד הכי טוב אצלי, כי אני מאוד אוהב אותו!"

מאד היה לי אכפת לשמע את זה, ואמרתי לו: יוצא שהילד שלי שהשם שלו מופיע בין הילדים שלא

"צריכים ללכת כבר לשרותים, אתה כבר ילד גדול, ואתה כבר הולך לגדל, נכון שאתה כבר גדול?" - אז היא הייתה פועלת.

וכך הוא עם כל דבר, אם מורה רואה ילדה שלא יודעת איך לסדר את השער, היא לא יכולה להגיד: "זה לא התפקיד שלי, התפקיד שלי הוא ללמד נביא, התפקיד שלי הוא פרקי אבות", פרקי אבות? היא צריכה לקחת את הילדה לצד ולהגיד לה: "בואי אני אלמד אותך איך מסדרים את השער, זה מאוד קל, לוקחים גומייה, תפתחי את השער ותאספי אותו, אוה! תראי איך סדרת את זה כל כך יפה!"

תקיר ושמה

יעזר הקדוש ברוך הוא שלא תתעייפו מלעבד עם הילדים, שתחדירו בילדים הרבה אמונה והרבה שמחה, שיהיה תקיף ושמח; צריכים לבקש מהשם יתברך שנוכל להצליח בזה, שהילדים ידעו שחייבים לצית לפללים, ושיהיה מאוד שמח.

יעזר הקדוש ברוך שתהיה לכם הרבה הצלחה, אמן.

...

בעזרת השם יתברך אנו מביאים בפניכם שעור חדש שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בויליאמסבורג יע"א ביום שני פרשת ואתחנן ה'תשפ"ג.

מלמד צריך הרבה חזק

חכמינו הקדושים אומרים (ספרי נשא, פ"ק א'): "אין מחזקין אלא למחזקין", חזק צריכים לתת לאלו הנותנים חזק לאחרים. כל אלו שעוסקים בחינוך הבנים והבנות; מלמדים, מורות, מנהלים ומנהלות, כל מי שעובד במוסד, צריכים הרבה חזק.

צריכים הרבה מאוד חזק איך להתנהג עם הילדים, זה לא דבר פשוט לעבד עם ילדים, עובדים עם נשמות. מלמד ומורה יכולים לתת חיים לילד, ויכולים לקחת חיים מילד!

מה עושים כשהילדים לא מציתים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה עושים שהילדים לא רוצים לצית להורים? יש לכם איזה עצה?

י"ש ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמ"ני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

דע לך ש'ילדים הם ילדים', 'ילדים לא מציתים' והעבודה שלנו היא לחנך אותם.

זו לא הבעיה שלך שהילדים שלך לא מציתים לך וזו גם לא הבעיה שלך שהם לא מציתים. כן דרך העולם; ילדים הם שובבים, עליונים והם לא ממשמעים. ילדים לא שומעים כשקוראים להם - לא בפעם הראשונה ולא בפעם השנייה, הטבע הבריא של ילדים היא לא לצית וכו'.

עכשו אחרי ששמעת את ההקדמה הזו יהיה לך הרבה יותר קל לחנך אותם; אתה לא תאבד עשתונות וכו' כשתגיד להם משהו והם לא ישמעו, אלא אתה תדבר פעם ועוד פעם עד שהם יציתו.

עוד דבר חשוב לדעת, שכשאומרים לילדים 'לא' וכדומה, אסור להרגיש אשמה כשרואים שהם מתעצבנים ועושים פרוץ חמוץ וכו'. אם רצים אל הילדים ומתחילים לפצות אותם - זה גורם שהם יזלזלו בהורים, כי מלה של ההורים נהיית זולה בעיניהם. אלא ילדים צריכים לדעת שאם ההורים החליטו להגיד 'לא', אתה לא יכול ללכת לשם, 'אנחנו לא קונים את זה', וכדומה, הם צריכים להיות מאד

יתברך על זה, ילדים טובים זה לא דבר שפא מעצמו; צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שידעו איך לחנך את הילדים, כי חנוף הוא בכלל לא דבר קל. חנוף הוא עבודה קשה מאד, צריכים לדעת כמה להגיד ואיך להגיד, באיזו תקיפות צריכים ללכת וכו'; אם משקיעים כוחות בילדים, וכמוכן הרבה תפלה, קוצרים אחר כך פרות יפים.

מה שאתם פותבים: 'כמה שאנחנו משתדלים ללכת בטובות וכו' זה לא הולך; הרבה פעמים, בגלל שנותנים הרבה טוב, דווקא זו הסבה שזה לא הולך. צריכים לחנך את הילדים בקטנותם - לצית, כשילד מצית למה שאומרים לו, עדן לא מגיע לו הכל בגלל זה; כשילד אוכל את ארוחת הערב, או אוסף את הצעצועים וכו' עדן לא מגיע לו פרס על זה, צריכים לחנך ילד לצית להורים, כי צריכים לצית, אין דבר כזה: 'אם תצית... או: 'אם לא תצית...'

אין בעיה לקחת אותו לראות בעלי חיים וכו'; חכמינו זכרונם לברכה מספרים (תענית פד): פעם הייתה שנת בצרת - תקופה ארפה לא ירדו גשמים, גזרו תענית ועדין לא ירדו גשמים, קם יהודי פשוט ונגש אל העמוד ומיד כשאמר: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - התחיל לרדת גשם, שאלו אותו: "מה הם מעשיך הטובים?" וענה: "מלמד דרדקי אני - אני מלמד תורה לילדי ישראל, ואני לא מפלה בין ילד שאביו משלם לי עבור הלמוד, לבין ילד שאביו לא משלם; עוד מנהג יש לי, כשאני רואה ילד שלא רוצה ללמד אני משחד אותו, יש לי בכיתי אקוריוס עם דגים ואני אומר לו שאם הוא ילמד אראה לו את הדגים, עד שהוא מתחיל ללמד"; רואים מכאן שהרבה פעמים צריכים לשחד את הילדים עם בעלי חיים וכו', כדי שילמדו בהתמדה.

חזקים בעצמם ולא להרגיש אשמה ולחזר בהם.

ועל כלם הורים צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שיזכו לגדל דורות פשרים; אסור להחסיר אפלו יום אחד מלבקש ולבקש על ילדים יראי שמים ובריאים, כי תפלה זה הדבר הכי חזק בעולם, בפרט תפלות של הורים על ילדים.

יעזר השם יתברך שנוצח לגדל את ילדינו על דרך התורה והיראה.

...
(עצתו אמונה חלק ד' מכתב תקפ"ז)

איך מסתדרים עם ילד שובב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

קדם כל אני רוצה להודות על השעורים הנפלאים שלכם שכל כך עוזרים לנו בחיים.

רצינו לשאל לגבי בננו בן החמש. מאד קשה לו לשבת במקום אחד הן בבית והן בתלמוד תורה, והוא גם מנסה לשלט על כל אחד, בולל ההורים. איך אנחנו יכולים להסתדר אתו? כבר נסינו הרבה בטובות, לתת לו פרסים וכדומה כשהוא מתנהג יפה אבל שום דבר לא עזר.

כמו כן הוא מאד אוהב לשחק עם בעלי חיים, ורצינו לשאל אם כדאי לשלח אותו למקום שאפשר לשחק בו עם בעלי חיים, כמו לדגמא תרנגולים ואווים וכן הלאה.

השם יתברך יתן לכם כח להמשיך בעבודת הקדש.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, י"ד טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

קבלתי את המכתב.

הורים שרוצים לזכות לילדים טובים צריכים לבקש הרבה מהשם

השם יעזר שתצליחו בכל העניינים.

...

(עצתו אמונה חלק ג', מכתב ק"ע)

איך מרגיעים את הילדים בשנופלים עלינו טילים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על כל השיעורים המתוקים והיפים, השם יתברך יתן לכם הרבה כח להמשיך בעבודת הקדש.

אני גר בדרום ארץ ישראל, והרבה פעמים הערבים יורים עלינו רקטות וצריכים לרוץ למרחב מוגן. הילדים מאד נבהלים מזה והם מתחילים לשאול שאלות למה הקדוש ברוך הוא עושה לנו את זה, וכדומה. איך מחזקים אותם? איך מרגיעים אותם? איך מכניסים להם אמונה חזקה בהשם יתברך?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב', פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

כשהערבים יורים טילים כבר מאחר מדי בשביל להרגיע את הילדים וכו'; הדרך הנכונה להכניס את האמונה בעצמנו ובבית, היא על ידי דבורי אמונה כל הזמן. עוד לפני שיוורים את הטיילים וכו',

בחור, הנה אני אברך והנה מוליכים אותי לקבר"; כמו שאומרים: "מה אתה אומר לי שהוא ילד, הנה אנחנו רק מסתובבים ואנחנו כבר יהודים זקנים", כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא קמא צ"ז): "מטבע של אברהם אבינו - זקן וזקנה מצד אחד, ובחור ובתולה מצד שני"; מזהר"ש אומר שאברהם אבינו היה חי עם המחשבה: 'הנה אני בחור והנה אני זקן, הנה אני בחורה והנה אני זקנה'.

כשרוצים להכניס משהו בילדים צריכים לדבר אתם כשהם עדין צעירים, אז הם עדין טהורים ונקיים, אז האמונה נחרטת בתוכם, ואחר כך בזמנים קשים האמונה שלהם נתגלית והם אינם מפחדים מדבר.

הקדוש ברוך הוא אומר (ירמיהו י"ז, ח-ט): "ברוך הגבר אשר בטח בה' והיה ה' מבטחו", הבוטח בהשם הקדוש ברוך הוא לא יעזבנו, והיה כעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, לא יראה פי בא חם, והיה עלהו רענן, בשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי", כמו כן החי עם אמונה ובוטח בהשם, לא יפחד משום דבר.

אשרי מי שמדבר עם בניו דבורי אמונה פשוטים, הוא יזכה לראות דורות ישרים ומברכים.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בא, תש"פ)

כשהכל בסדר והכל בשליטה - אז יש להכניס את האמונה, ואחר כך כשעוברים זמנים קשים יותר השם ישמרנו יותר קל להתחזק באמונה.

צריכים לדבר על אמונה עד שכבר זוכים להאמין באמת; רבנו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מד): "האמונה תולה בפה של האדם" כמו שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפיי", דוד המלך אומר, עם פי אספר שבחי השם יתברך; כשמדברים מאמונה זה לבד אמונה וזה מביא אמונה לאדם, צריך תמיד לדבר מהשם יתברך, מתי שרק אפשר - להזכיר את שמו; כששואלים אותך: "אתה מגיע הערב?" אל תענה: "כן", אלא תענה: "בעזרת השם יתברך", שואלים אותך: "מה שלומך?" אל תענה: "טוב" אלא: "ברוך השם", ולאט לאט זה נכנס למח, אצלנו, אצל האשה והילדים, וככה כל הפחדים נעלמים.

תדבר עם הילדים שלך בעודם קטנים דבורי אמונה, ועל ידי זה הם לא יפחדו משום דבר בעולם. אל תחכה שהם יתבגרו; אנשים חושבים שילדים קטנים לא מבינים, חושבים שכל החנוך מתחיל אצל ילדים גדולים יותר, לא מתאים להם לדבר עם הילדים דבורי אמונה וכו'; אבל באמת זה לא נכון, כמו שידוע הספור עם רבי נתן שהוא דבר פעם עם ילד שיחה ארוכה מאד, ושאלו אותו למה הוא משוחח כל כך הרבה עם ילד, והוא ענה בהתלהבות ובניגון: "הנה אני ילד, הנה אני

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים) שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361 / קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com